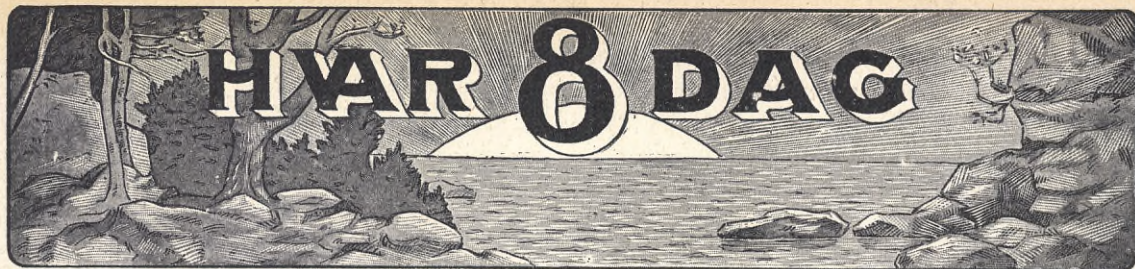

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

6TE ÅRG.

DEN 19 FEBRUARI 1905.

N° 21

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: C. M. von Feilitzen. — Tvenne nyupptäckta tafvor af Corot i Sverige. — Till invigningen af Göteborgs konserthus. — Kvinnligt hjälteåd. — Illustrerad allehanda. — De nordiska spelen. — Nyutnämnd landshöding i Kristianstads län. — Det högre armébefälet. — Ryssland just nu. II. — Brokigt utomlandsnytt. — Bombservisen i Paris. — Veckans porträttgalleri. — Senaste bilder från krigsskådeplatsen.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1905.

HVAR 8 DAG.

Foto. Flodin, Stockholm.

C. M. VON FEILITZEN.
ÖFVERDIREKTÖR OCH CHEF FÖR LANDTBREKSSTYRELSEN.

CARL MELCHER VON FEILITZEN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Sextio år fyllde helt nyligen öfverdirektören och chefen för landbruksstyrelsen i Stockholm, godsägaren fil. d:r Carl Melcher von Feilitzen, känd och högt skattad inom hela den svenska landbruksvärlden, som har honom att tacka för mycket och hoppas på hans bistånd i ännu många år.

Landbruksstyrelsen, som hör under civildepartementet, är ett af våra yngre ämbetsverk. Den började nämligen sin verksamhet så sent som år 1889. Enligt då utfärdad instruktion af den 13 december har landbruksstyrelsen att med uppmärksamhet följa landbrukets och dess binäringars samt fiskerinäringens tillstånd och att vidtaga eller hos k. m:t föreslå de åtgärder, som kunna främja dessa näringar. Från landbruksakademiens förvaltningskommitté öfverflyttades sålunda till landbruksstyrelsen ärenden rörande landbruksläroverken, mejeriundervisningen, statens landbruksingenjörer, stipendiater, fiskeriasistenterna, instruktörerna och undervisarne inom landthushållningen samt i husslöjd och fiskodling, agenterna för mejeri- och fiskeriprodukters afsättning, kemiska stationerna för jordbrukets och näringarnas behof, frökontrollanstalterna m. m., samt fonden för svenska hornboskaps- och fåravvelns förädling. Styrelsen skall äfven till civildepartementet afgifva årliga berättelser om hushållningssällskapen, med hvilka styrelsen har oafbruten förbindelse, och om landbruksskolorna. Frågor om de allmänna landbruksmötena tillhöra jämsväl styrelsen, och under densamma är ställd statens entomologiska anstalt, o. s. v. Med ett ord, landbruksstyrelsen är af största vikt för den rationella skötseln af landets modernäring, hvilken

tyvärr till följd af ett hårdt klimat och väl äfven slentrian och brist på företagsamhet icke är så långt kommen, som den borde vara

Landbruksstyrelsens förste chef var hr Th. Odelberg, som efter tio års verksamhet i spetsen för styrelsen lämnade den samma för att tillträda landshöfdingeämbetet i Gäfle och därpå öfvertaga jordbruksministeriet. Hans efterträdare år 1899 blef godsägaren fil. d:r M. von Feilitzen å Åkerstad i Östergötland, en person som länge intagit en ledande ställning inom den svenska landbruksvärlden. Efter att ha studerat i Uppsala med kemi som huvudämne öfvertog F. fädernegodset Åkerstad, som redan under faderns, majoren Victor Melcher von Feilitzens tid var bekant som ett af Östergötlands bäst skötta gods. Bland annat var osttillverkningen därstädes utmärkt.

Sonen fortsatte hvad fadern börjat, så att egendomen blef en mönstergård med en förstklassig kreatursbesättning och ett i hög grad välskött mejeri, där en af statens mejeristationer är förlagd. Men d:r von F. ägnade sig äfven med allra största ifver åt allmänna uppdrag, hvilka i synnerligen stort antal anförtröddes åt honom, och som han utförde med lika stor skicklighet som omsorg. Han var sålunda bland annat ordförande i Östergötlands läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott.

Under den tid, som den dugande mannen varit chef för landbruksstyrelsen, ha betydande arbeten därstädes utförts. Sålunda har tillkommit en riksstambok öfver svensk ayreshireboskap, en åtgärd som är af stor vikt för landets boskapskötsel. Vidare har införts uppsättning af afvelscentra för nötboskap, hvar till täflingar för närvarande pågå. Och åtskilliga kraftiga åtgärder för höjande af det mindre jordbruket ha vidtagits, hvarjämte landbruksstyrelsens verksamhet i allmänhet väsentligen utvecklats.

Bland offentliga uppdrag som öfverdirektör von Feilitzen under de senare åren innehaf, märkes ordförandeskapet i den s. k. Norrlandskommittén. Han är led. af landbruksakademien och a. Veterinärinstitutets direktion. Af utmärkelser har han erhållit kommandörstecknet af Vasaordens 1:a klass samt Nordstjärneordens riddartecken.

TVENNE I SVERIGE NYUPPTÄCKTA TAFLOR AF COROT.

Efter fotografier tagna för H. 8 D. med ägarens tillstånd.

I Nationalmuseum i Stockholm ha på den senaste tiden varit utställda två taflor, signerade Corot och tillhöriga en ung svensk målare, herr David Wallin, hvilken i april månad förlidet år i Paris upptäckte dessa taflor i en lumpbod. De voro då i ett dåligt skick, smutsiga och illa medfarna, men hr Wallin fäste sig ändå vid dem och förde dem hem till Sverige. Han rengjorde dem sedermera och upptäckte då, allt enligt hvad han själf berättat, att Corots signatur fanns å båda dukarne.

Taflorna, framställande franska landskap, äro också utmärkta af den silfverton och smältande poesi, som stormästaren i den s. k. Fontainebleauskolan, Corot, visste att förläna sina verk. Dessa äro i hög grad eftersökta af museer och samlare, så att herr Wallin är att gratulera, ifall det vid noggrann undersökning besannas sig, att man verkligen här har ett par äkta Corot'er framför sig, såsom kännare i Stockholm antaga, och icke några imitationer eller kopior.

De afbildningar af taflorna, som nyligen varit synliga på annat håll, äro efter fotografier, tagna utan ägarens, hr Wallin, tillåtelse, enligt hvad denne meddelat oss och önskat påpeka.

TILL INVIGNINGEN AF SVERIGES FÖRSTA KONSERTHUS.

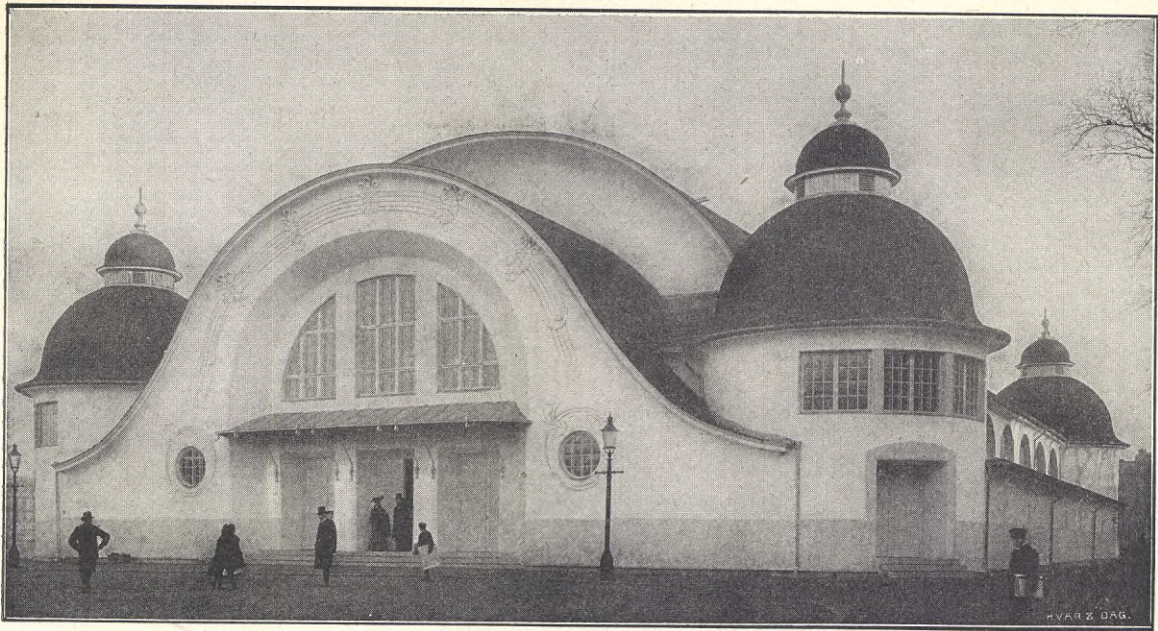

Foto. Jonason. Gbg.

DET NYA KONSERTHUSET I GÖTEBORG.

Efter porträtt.

Bankdirektör H. MANNHEIMER, Häradshöfding P. LAMBERG, hvilka den hufvudsakliga förtjänsten tillkommer att Göteborgs konserthus kommit till stånd.

När i sammanhang med den hvar femte år återkommande utdelningen ur Sven Renströms fond konserthusfrågan i Göteborg sista gången åter var aktuell, kom man trots alla gjorda ansträngningar icke till en definitiv lösning af frågan. Intresserade beslöto då att på enskild väg vidtaga nödiga åtgärder för att åtminstone på ett provisoriskt tillfredsställande sätt tillgodose stadens allt mera trängande behof af en i hvarje afseende tidsenlig lokal att begagna vid större konserter och liknande tillfällen.

Med en alldeles osedvanlig energi och offervillighet har man härmed gått till verket. Endast ett år efter det inbjudning till aktieteckning i det nya företaget ut-

färdades reser sig nu på af staden t. v. fritt upplåten tomt en byggnad, som, i fråga om det inre, fyller äfven högt spända förväntningar.

Den höga luftiga salongen är hällen i hvitt och guld, och gör vid ljuset af sina hundratals elektriska lampor, hvilka äro vackert fördelade på tak- och väggytorna och icke sammangyttrade till pinsamt strålände kronor, tack vare sin enkla smakfullhet ett särdeles gladt och festligt intryck. Den rymmer bekvämt inemot 1300 personer.

Med konserthuset har Göteborg blifvit föregångare i vårt land i en, snart sagdt, lifsfråga för ett verkligt musiklif med dess stora kulturella uppgift. De två personer hvilkas porträtt här återfinnas här i och med det ihärdiga, kraftiga och uppoffrande arbete, hvarmed de drifvit igenom konserthusfrågan gjort en betydande insats icke endast till direkt förmån för Göteborg utan tvifvelsutant och till gagn för hela vårt lands musiklif. Nästa fråga är nu *den stående orkestern*. Med samma förmågor i spetsen för dess lösande hyses knappast tvifvel om att äfven detta önskemål skall nås på ett sätt, som häfdar rikets andra stads anseende som dess första i gynnande af konst.

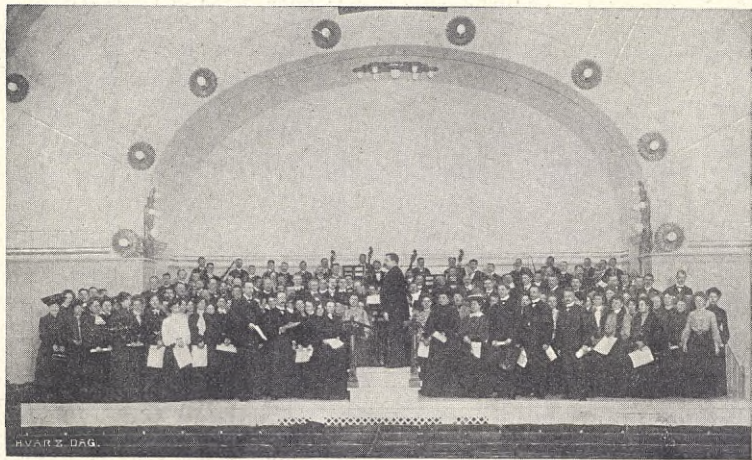

Foto. Jonason. Gbg.

INTERIÖR FRÅN KONSERTHUSET I GÖTEBORG. På podiet vid invigningskonserter medverkande solister, kör och för tillfället sammanbragt orkester under anförande af Tor Aulin.

KVINNligt HJÄLTEDÅD.

Fru THYRA
ULLMAN,
f. Knut-Ekwall.

Fröken
ANNA KNUT-
EKWALL.

Fröken EBBA KNUT-EKWALL.

Genom tidningspressen har i dagarna gått meddelande om att Konungen tilldelat hvar och en af fröknarne Anna, Ebba

och Thyra Ekwall, hvilka den 11 april förra året med stor lifsfara räddade sin broder Olof från att drunkna i sjön Sommen, medaljen i guld af 5:te storleken med inskrift: "För berömliga gärningar" att i högblått band med gula kanter bäras å bröstet. Därjämte har konungen till betygande af sitt erkännande lämnat landshöfdingen i länet friherre Palmstierna i uppdrag att till hvar och en af de tre damerna öfverlämna Hans Maj:ts fotografi med påskrift: "För utfördt hjälteedåd vid räddning af människolif".

Denna enastående räddningsbragd utfördes under förra våren just vid den tid, då isen för vårvärmen är stadd i upplösning men ännu betäcker sjöns yta. Den uppnår då mångenstädes en ansenlig tjocklek, men är pipig och består egentligen endast af packade isnålar, hvilket omöjliggör gåendet på densamma. Den 11 april skulle Olof Knut Ekwall, den 27-årige sonen till professor Knut Ekwall, på skidor söka nå sitt hem Romanö beläget i sjön Sommen i Småland, från Norraby gård. Kommen ungefär halfvägs mellan nämnda ställen brast isen under honom. Sedan han förgäfvets sökt rädda sig själf (vid hvarje försök att komma upp på isen brast densamma under hans tyngd) skrek han på hjälp. Klockan var då 1 på dagen. På Romanö hördes hans rop och en båt sattes genast ut af den nödställdes tre systrar Anna, Ebba och Thyra. Mellan båten och den i vattnet liggande brodern låg ett istäcke af 300 meter, som hvarken bar eller brast. Alla försök att gående på densamma nå den nödstälde misslyckades, den i upplösning stadda isen brast efter några steg. De tre flickorna försökte nu också den enda tänkbara räddningen, genom att skjuta en båt mellan sig nå den nödstälde. Fasthållande sig i båtens kant gingo de tre flickorna på isen och sköto långsamt båten öfver densamma. Af sin egen tyngd föll den ena efter den andra genom isen i vattnet; ofta sjunko de ned till halsen och måste då simmande och klättrande krafla sig in i båten. Under båten brast isen otaliga gånger och hvarje gång fordrades af de tre unga människorna oerhörda ansträngningar att åter få den upp på isen. Då dessutom båten genast i början sprang läck och

fyldes med vatten, måste samtidigt arbetas på att hålla densamma någorlunda läns; dock var den under hela vägen till hälften fylld med vatten.

Klockan 4 på e. m. uppnåddes brodern, som ännu lefde. Genom att under hans stela kropp skjuta under en åra lyckades de i sista ögonblicket hindra hans sjunkande och få in honom i båten. Isen hvarpå han under de 3:e timmarna hållit sig fast var under kroppen sjunken, så att endast huvud, armar och fötter voro öfver vattenytan. Han förlorade i båten för en stund medvetandet.

Hemvägen, som på samma sätt öfver och genom isen tillryggalades tog likaledes en tid af tre (3) timmar i anspråk. Mot slutet af räddningsarbetet — de hade då c:a 4 meter is kvar — kommo tvänne drängar från en grangård dem till hjälp. Dessa hulpo dem öfver i en torr båt, och en kort stund därefter voro de i land. Klockan var då 7 e. m.

Under en tid af 6 timmar hade de hjältemodiga flickorna oafbrutet kämpat för broderns lif. Mer än femton (15) gånger hade därvid hvar och en sjunkit ned i svattnet. De förlorade under räddningsarbetet så småningom sina skodon, strumpor och underkläder. Bara om huvud, halsar och ben kommo de stela och förfusna i land. — Under tiden rädde stark nordvästvind. De tre unga, modiga flickorna riskerade sina egna lif för att rädda en annans.

T. S.

FAMILJEN EKWALL: Den räddade brodern (X), systrar och föräldrar (jämte morfader).

UTSIKT ÖFVER SJÖN SOMMEN, SEDD FRÅN ROMANÖ.

Efter fotograf.

I-II. TREDAGARSFESTER I KARLSTAD OCH ÖREBRO.

I. Grupp af medverkande i Karlstadsbazaren. II. »Gustaf Adolfs första möte med Maria Elenora». Tablå vid de fosterländska festerna å Örebro teater.

I-II. I Karlstad och Örebro ha nyligen för fosterländska ändamål stora festligheter gått af stapeln. I Karlstad hölls en stor idrottsbazar till förmån för Värmlands skytteförbund m. m. I Örebro gällde det att väcka intresset för och insamla medel till Röda korset, för hvilket ändamål teaterföreställningar, omfattande föredrag, tablåer etc. voro anordnade.

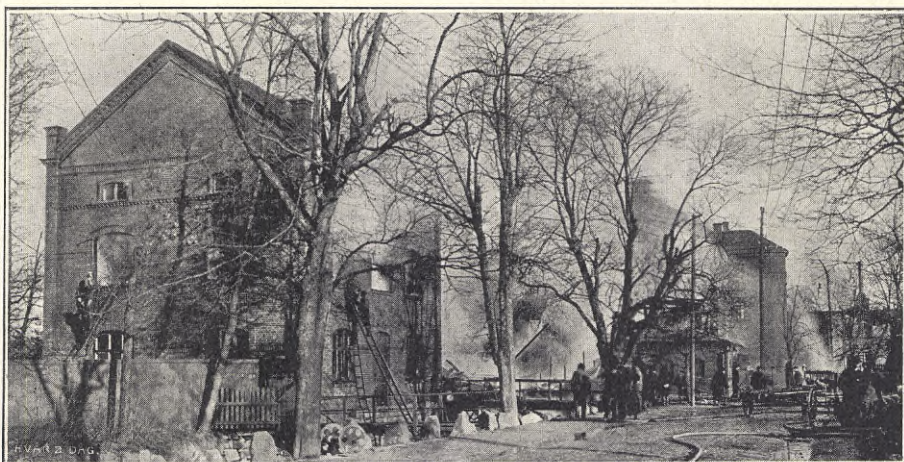

Foto. Haketter, Örebro.

III. DEN BRUNNA YLLEFABRIKEN I ÖREBRO.

Foto. Gustafson, Sthlm.

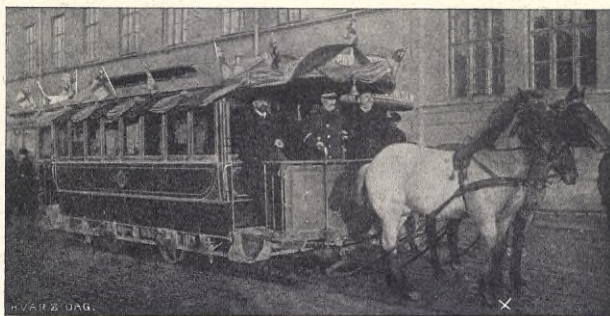
IV. FRAN SVENSKA TRÄDGÅRDSHANDLAREFÖRBUNDETS 20-ARSDAG.

blissement vid Skebäck har nyligen nedbrunnit. En del andra byggnader voro starkt hotade, men tack vare ett synnerligen energiskt släckningsarbete blef elden begränsad. Ingen människa kom till skada.

IV. Svenska Trädgårdssodlareförbundet i Stockholm är ett lika nyttigt som lifskraftigt förbund, hvilket den 22 jan. kunde fira sin 20:e årshög-tidsdag. Vid detta tillfälle togs närstående bild, och märkas bland medlemmarne de personer, som för tjugo år sedan stiftade förbundet: Fröhandlaren J. M. Lindahl (1), Trädgårdsmästaren C. M. Mellgren (2) och Fröhandlaren Carl O. Blomgren (3).

V. Den elektriska spårvägstrafiken i hufvudstaden är nu fullständigt införd. De sista häst-

spårvagnarne i Stockholm gjorde sina sista turer vid midnattsstunden d. 10 februari. En af dessa vagnar var särskildt smyckad med flaggor och tygfestoner och drogs af två gamla trotjänare bland bolagets hästar, Drott (x) och Vivi. Klart är att det nyfikna Stockholm oaktadt den sena timman icke försummade att bevista det högtidliga tillfället.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSPUVVORAF.

V. DEN SISTA HÄSTSPÅRVAGNEN I STOCKHOLM. Med vagnen följde bol:ts dir. kapt. Hjortzberg, bol:ts styrelseled. m. fl.

H. R. I. S. STOCKHOLMSFOTOGRAF.
FRÅN FESTFÖRESTÄLLNINGEN PÅ
K. TEATERN.
Svea, (Fru Jungstedt).

icke så lyckade, som de eljest kunde ha varit, men belåtenheten tyckes likväl ha varit stor. Åskådarne bjödos också på en rik omväxling, i det de olika dagarnes program upptogo distansridt Uppsala—Stockholm, konstakning på skridsko, fältskjutning, traftäflingar på Brunnsviken, s. k. isbrytarfärd ut till Vaxholm, militär rapportföring, ballonguppstigning från Idrottsparken, hvari två ballonger deltog, Aeronautiska sällskapets André, förd af kapten Svedenborg, och direktör Carl Smitts från Frankrike inskrifna Argonaut, förd af ingenjör Frænckel, kapplöpning och prishoppning på Lindarängen, operaföreställningar med tablå, gymnastik, sång af manskör, o. s. v. Skidtäflingarne försiggingo, som sagt, i Östersund. Den 13 febr. ägde, på inbjudan af ingenjör Åke Sjögren, en utflykt rum till dennes egendom, det historiskt märkliga Mälsåker.

Nordiska spelen i Stockholm ha fortsatt hela den förflutna veckan med afslutning på en på söndagskväll gifven fest i Centralbadets lawn-tennishallar.

Väderleken var emellertid icke gynnsam: skridskobanorna stodo under vatten och ingen snö ville falla, hvarför skidtäflingarne måste flyttas till Östersund.

Till följd af de olämpliga temperaturförhållandena blefvo spelen

Foto. Rylander, Kristianstad.

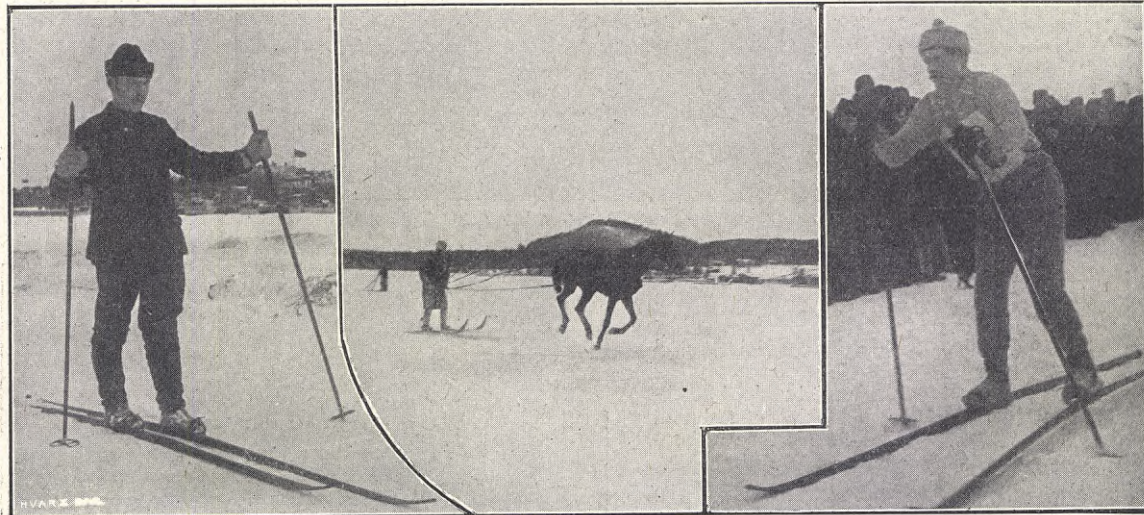
G. L. De GEER.

Till landshöfding i Kristianstads län har utnämnts godsägaren frih. G. Louis De Geer. Född 1854 i Kristianstad, hvarest hans fader, sedermera statsministern m. m. frih. Louis De Geer, då var assessor vid Skånska hofrätten och t. f. revisionssekreterare, blef han efter i Uppsala afslagd jur. ex. 1879 notarie i Svea hofrätt och två år senare vice häradshöfding. Vid riksdagarna 1882—84 tjänstgjorde han som notarie i bevillningsutskottet, blef 1884 amanuens i finansdepartementet och var 1888—92 t. f. kansli-sekreterare i nämnda departement. Han lämnade emellertid sist anförda år ämbetsmannabanan och flyttade ned till sin då nyss förut inköpta egendom Hanaskog i Kristianstads län. Sedan 1900 är han ledamot af riksdagens Första kammare, där han tillhör den moderata fraktionen.

FRÅN SKIDTÄFLINGARNA I ÖSTERSUND.

1. ANTTI AHOLA, Helsingfors. Förste pristagaren i 60 km. skidlöpningen.
2. LÖJTNANT LILLIEHÖÖK. Förste pristagaren i skidkörning efter häst.
3. HEIKKI WESA, Helsingfors. Andre pristagare i 60 km. skidlöpningen.

Se vidare ill. sid. 329, 330.

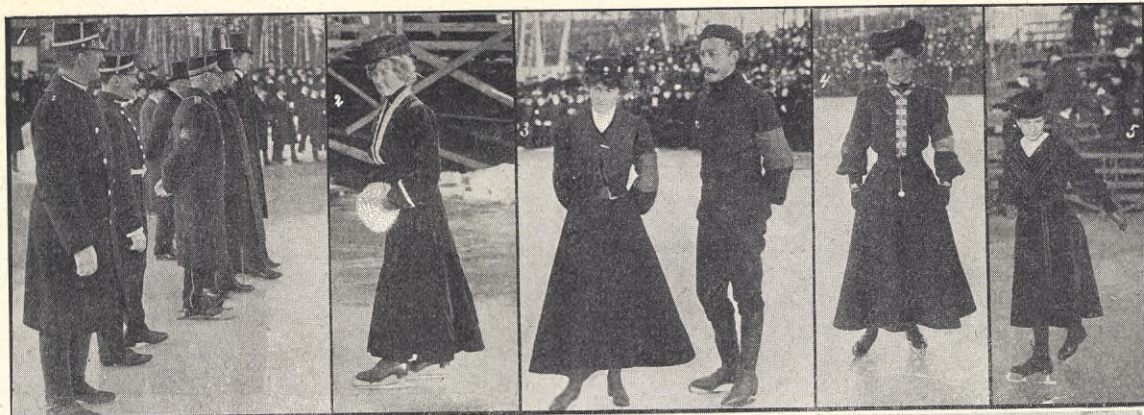
1.

2.

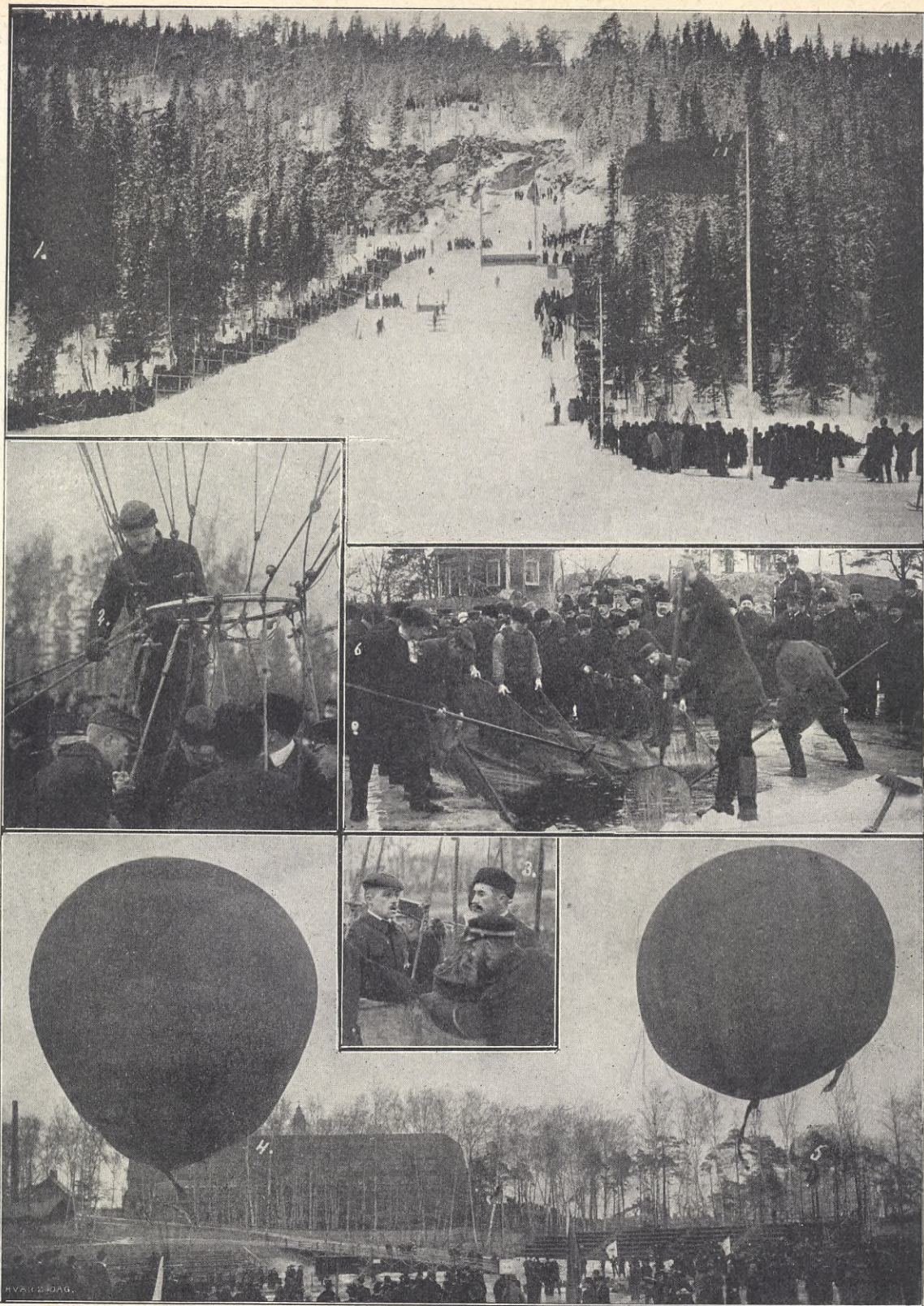
3.

FRÅN SKIDTÄFLINGARNA I ÖSTERSUND.
Efter fotografier genom Hübennettes Bokhandel, Östersund.

DE NORDISKA SPELEN.

1-5. FRÅN SKRIDSKOTÄFLINGARNA: 1. Prinsarne Eugen och Wilhelm samt öfverste Balck äse skridskoåkningen 2. Frk. Montgomery, Stockholm. 3. Herr och fru Syers, London. 4. Frk. Mc Kinnan, London. 5. Frk Kronenberger, Budapest.
 6. FRÅN TRAFÄFLINGARNE Å BRUNNSVIKEN. 7. VY AF KAPPLÖPNINGSBANAN VID LINDARÅNGEN.
 8. EFTER DISTANSRIDTEN UPPSALA-STOCKHOLM: Ankomst till Stallmästaregården.

1. SKIDBACKEN VID FRÖSÖN: Då det icke fanns någon snö i Stockholmstrakten, måste man tillgripa den utvägen, att förlägga skidtävlingarne till Östersund. 2-5. ING. FRÄNCKEL (2), som förde »Argonaut» (4), och KAPTEN SVEDENBÖRG (3), som förde »André» (5). Vid »ballongtävlingen» gällde det att från det af fienden inneslutna Stockholm fortast möjligt öfverbringa en depesch till Vaxholm. 6. FISKETUREN TILL SKÄRGÅRDEN: Bland åskådarna märkes jap. ministern Kusakabe (X).

RYSSLAND JUST NU.

FRÅN HVAR 8 DAGS UTSÄNDE KORRESPONDENT.

II.

GRAF LAMSDORFF.
Utrikesminister.

Petersburg, jan. 1905.

Petersburg har fått en patriotisk utställning . . .

Den är öppnad på den eleganta Morskajagatan, inte långt från Café de Paris, där den fina världen gärna intar sina supéer, under förströdt lyssnande på den siste italienske sångarens prestationer. Nu en tid har det också varit på modet att besöka den patriotiska utställningen, där de unga damerna ha god utsikt att finna en ciceron i någon ung patriotisk officer. Utställningen är nämligen af öfvervägande militäriskt intresse. Man finner där en rik uppsättning af intendentur- och sjukvårdsattiraljer från det pågående kriget, och man har tillfälle att beundra ändamålsenligheten hos alltsammans, ifrån den sibiriska soldatens stöflar och pälsmössa intill den finurliga maskin, som framställer konstgjord is. En inhemsk fabrikant utställer ett helt fältkök, hvilket den oinvigde vid första påseendet tar för en ångspruta. Man ser profver på soldaternas förplägningsartiklar, konserver, torkad kål, allehanda sorters mjöl, och vid åsynen af alla dessa konserverburkar erinrar man sig osökt vissa obestyrkta

GENERAL TREPOFF, Petersburgs generalguvernör.

SERGEJ J. WITTE,
f. d. finansminister. Numera endast president i ministerkommittén, men kanske han som »skall göra't», om ryktet talar sant.

anekdoter om ryska leveranser, då burkarne voro bara skal utan kärna. Det ljugs mycket om vårt land, klagade nyligen en rysk tidning . . . och det skulle inte

skada, om man litet oftare hade i minnet, att det är lika lättroget att svälja alla dumma rykten som att duperas af alla officiella förklaringar.

Utom denna intressanta afdelning innehåller utställningen en hel del kuriösa saker. Våldiga modeller af de förolyckade pansarfartygen beskådas af intresserade ögon och förmodligen ha dessa miniatyrfartyg, Petropavlovsk, Novik, Korejets, gett mången patriotisk besökare anledning till sorgliga betraktelser. De gamla skrofvn spöka alltjämt på vykorterna, af hvilka många bära svensk firmastämpel. För resten kan man också ute på gatorna få se utbjudas groft tillyxade modeller af de en gång så stolta örlogsmännen.

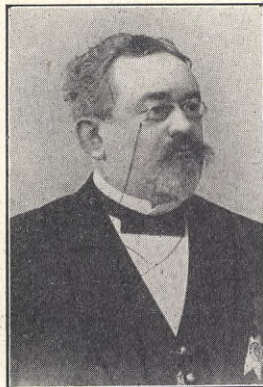
I glasmontrer ligga här och där japanska kanonkulor och granatskärfvor, med stort intresse skärskådade af de unga damerna, som utstötta små täcka utrop af

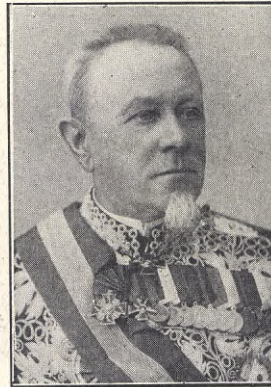
GENERAL SACHAROV.
Krigsminister.

AMIRAL AVELLAN.
Marinminister.

JERMOLOFF,
jordbruksminister, hvilken sades hos tsaren ha genomdrifvit afsevärda reformer.

FURST CHILKOV,
trafikminister, hvilken bl. a. har omsorg om den sibiriska järnvägen.

Efter porträtt.

STORFURST ALEXEI.
Högste chef för ryska flottan.

STORFURST SERCEI
ALEXANDROVITSJ, som
nyligen tagit afsked från sitt
ämbete som generaldirektör
i Moskva.

fasa öfver krigets ryslighet... Man kan också ta i betraktande den sista ryska järnvägsbiljetten till Port Arthur och andra dylika kuriösa dokument. En målare vid namn Stolitsa har skänkt denna kollektion och utställer dessutom en mängd målningar från fästningens belägring... de nattliga attackerna med strålkastarnas och kanoneldens olika ljuseffekter. De ge en viss föreställning om hur storslaget det hela måtte ha varit för den som älskar starka och våldsamma effekter. Men konstnärens nerver och hjärna lära inte ha farit väl af skakningarna, efter hvad det sägs.

Herr Stolitsas alster väcka emel'ertid allmänt intresse och beundran, medan samtidigt några hans arma kolleger, som anordnat en secessionsutställning på annat håll i Petersburg, få på huden i alla tidningar för sitt "gredelina kludd". Den gamla visan.

För öfrigt bjuder utställningen vid Morskaja på ett otal med vyer från kriget och en mängd krigslitteratur. Kuropatkins i de nio japanernas bilder sönderfallande porträtt förföljer en med sin något ironiska symbolik. Och den outtröttlige prosten i Kronstadt har gett ut en ny traktat, i hvilken han utvecklar sina tankar om kriget. I bibeln finner han det hvarken tillåtet eller förbjudet. De heliga kyrkolärarna söndra sig inbördes i detta in-

vecklade spösmål som i så många andra. Men af historien lär man, att ett helgon sådant som själfva Alexander Nevskij inte skydde att bära vapen, och när Dmitrij Donskoj drog ut mot tatarerna, välsignades han af en mycket helig kyrkans man. Som i den stora mongolinvasionens dagar har "Rysslands kyrkliga samvete" nu på ett storartadt sätt vaknat, och det talar tydligt nog om dess världshistoriska plikter i striden mot de nya mongolerna, den kristna kulturens illasinnade fiender. "Dmitri Donskoj" har ånyo brutit upp mot öster. Det är Guds finger.

Man går ner för den patriotiska utställningens trappor, grubblande öfver prostens nya världshistoriska synpunkter, och blir något mindre dyster i hägen, när man kommer ut på Morskaja och droskkuskarna börja att fria till ens gunst...

— Vi skall åka litet, det är vackert väder, ropar den ene.

— Min häst springer som två, säger en annan, som har en halt häst.

— Jag har kört själfva öfverståhållarn, säger den tredje och skrattar öfver att han kan ljuga så bra.

— Till Michajlovskas manegen... hur mycket tar du?

— 70 små kopek, herrn.

— Du får 30.

— Var så god och tag plats!

Det är ibland ett lustigt tidsfördrif, att resonera med dessa ryska isvostjkar. En sen kväll träffade jag en hedersman, som var just lagom berusad för att oförbehållsamt blotta sitt själslif. Han ville nödvändigt tala med mig i religion. Han befanns vara rationalist af renaste vatten och försummade vanligen korstecknet utom vid de helgedomar, som han speciellt trodde sig ha något att tacka för. Han litade tör öfrigt mer på den naturliga religionen än på den uppenbarade. Min religion trodde han vara lika god som hans egen. Gud är en och poperna för många.

— Nå, säg mig, är det lugnt här i staden för närvarande.

— Lugnt? Nog borde alla älska hvarandra, men i stället grålar man och slåss och grålar igen, portvakter, poliser, isvostjkar, hur skulle det kunna vara annorlunda!

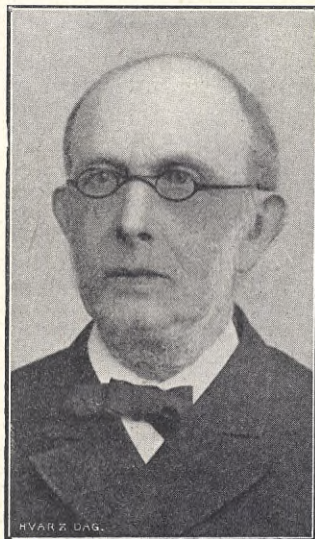
— Men jag menar, om studenterna bråkar... och arbetarna...

— Tro mig, herre, studenterna äro dumma, rätt och slätt dumma! Är det så i ert land också?

Studenterna ha alltför ofta burit sig dumt åt. I den trosbekännelsen mötas hög och låg, tjinovnik och isvostjik, styrande och styrda. Och kan man begära,

BULYGIN.
Den nye inrikesministern.

POBJEDONOSTSEV.
Generalprokurator i Heliga synoden.

SVIATOPOLK-MIRSKIJ.
Den afgångne inrikesministern.
De liberala reformernas man.

att de skola ha sinne för en storslagen idealitet, som ofta är så väl dold af omoget och bullersamt togskråk?

I Michailovska manegen är det stor folkfest. Den väldiga byggnaden är upplyst af ett otal bågglampor och många hundra människor, mest ur de lägre folkklasserna, vandra där bland nöjen och lockelser, som sedan gammalt äro dem kära. Det är närmast Gröna Lunds Tivoli på Djurgården, men i större proportioner och något mer ideelt innehåll. Karusell, skjutbanor, tombola, fotografi i blyxtljus, panorama från kriget med mera sådant... En kraftmätare saknas icke, och den är af ganska originelt slag: en träfigur med gult ansikte och sneda ögon, tydligen en japan! Den som vill mäta sin muskelkraft dänger helt enkelt japanen i hufvudet, hvarvid som vanligt en visare ger utslag på en liten tafla. Kraftprovet är sålunda på samma gång en patriotisk demonstration af mycket drastiskt slag. Längst bort i salen är anordnad en scen och det skådespel, som där hvarje afton utföres, är också anlagdt på patriotisk lyftning. Det upplyses af programmen, att det är skrivet enkom för denna scen, och den som sett "För Fäderneslandet eller soldaten Vasilij Rjabovs bedrift" stannar inte i tvifvel om att så är förhållandet. Handlingen börjar i en rysk bondby, en rörande afskedsscenen, affärderna till kriget, det första japanska anfallet, smällar, soldaten Rjabov i spetsen, japansk flykt och slutligen stor fosterländsk apoteos med bengaliskt ljus. Det är mycket vackert.

Det härskar en utmärkt ordning på denna folkfest och man ser inga berusade människor, ty serveringen är hufvudsakligen inskränkt till té. Man kommer att tänka på till hvilken välsignelse téglaset är för de lägre klasserna i Ryssland, man förstår det bäst vid jämförelse med absintens roll i Frankrike.

Tillställningar af ungefär samma slag som denna folkfest ges ofta i "Folkets hus" i Petersburg. Den ryska hufvudstaden äger nämligen någonting, som åtminstone genom namnet påminner om demokratiens oroshärdar i det västra Europa... "Kejsar Nikolaj II:s folkhus" är dess officiella, något underligt klingande namn. Det är en väldig byggnad, ett för detta utställningspalats, som omdanats för att tjäna folkets uppfostran och förströelse. Naturligtvis kommer det inte i fråga, att det skulle tillåtas tjäna till marknadsplats för en själfsväldig och bullersam social propaganda. Hvad som för en ytterst ringa inträdespenning bjudes åt hvem det lyster, arbetare, småkrämare eller soldat, det är en stunds muntrande och uppfostrande förströelse samt materiel välfägnad till de billigaste priser. På en treflig liten teater ges stycken af de bästa inhemska och främmande författare, Ostrovskij, Glinka och till och med Shakspeare. På vintern är den stora tillhörande trädgården apterad till skridskobana, men på sommaren sker äfven där servering hvarvid snygghet och ordentlighet inte lämnar något öfrigt att önska. Men man märker alltför ofta, att lokalerna trots sina stora dimensioner, äro otillräckliga för sitt ändamål.

Under de sista oroliga tiderna har det varit fråga om att anordna demonstrationer vid "Folkets hus", hvars namn trots allt måste verka suggererande på massorna. Men fader Gapon ansåg, att man borde ta steget fullt ut, och lät anordna ett demonstrations-tåg till själfva slottsplatsen. Men dit kom han aldrig fram...

Det är underligt att se en rysk ortodox präst uppträda som arbetarledare. Fader Gapon är född i Poltavatrakten och arbetade en tid vid landsstaten, innan han ägnade sig åt det heliga kallet. Hans omvändelse berättas ha föranledts af en romantisk episod: bekantskapen med en ung flicka, som skulle ha öfverlatat honom att ägna sitt lif åt Guds och folkets tjänst.

Han vardt fängelsepräst i Petersburg och han gjorde bekantskap med Tolstojs lärar. Han började träda arbetarne nära och sätta sig in i deras lif och förhållanden. Han började tillfrågas i deras inbördes tvister och blef deras tröstare vid påkommande förtretligheter. Så småningom vande man sig vid den Putilovska fabriken, där han företrädesvis verkade, att anlita honom som talman vid underhandlingar och uppgörelser med arbetsgifvarna. Hans vanligen exalterade välta-lighet förbyttes vid sådana tillfällen i en kallblodig och rakt på sak gående affärston. Nattnak och ansträngningar ha gett den underlige mannen, som är i sina bästa år, ett utseende af asket och fanatiker.

Vid Putilovska fabriken bröt det alltså först lös. Konflikten var af det vanliga slaget: några arbetare hade afskedats under svepskäl, därför att de voro medlemmar af den arbetareförening, som för ett år sedan bildades i Petersburg; de öfriga arbetarne gjorde deras sak till sin och fordrade, att verkställaren skulle afskedas, . . . vägran och stråjk. Saken kom så inför arbetarföreningen, i hvilken fader Gapon är ordförande, och myndigheterna, som med tillfredsställelse sett en präst på denna post, funno med ens, att det var en ulf i fårakläder. Sträjken spridde sig på kort tid till nästan alla större fabriker i Petersburg och hotade att öfvergå till storstråjk. Myndigheterna berömma sig af att länge ha intagit en afvaktande och förmedlande ställning, finansministern kallade fabriksägarna till rådpågning, men samtidigt koncentrerades allt mer trupper. Den sociala propagandan antog så småningom politisk färg, ehuru dess revolutionära element naturligtvis öfverdrivas i de officiella uttalandena.

Den 22 januari skulle så en masspetition öfverlämnas till kejsaren, och stora folkmassor strömmade från fabriksdistrikten till stadens centrum. I spetsen för en skara sågs fader Gapon och vid hans sida buros helgonbilder och också kejsarens porträtt. Trupperna spärrade vissa gator, och vid hopens påträngande kom det så till de blodiga scener, som telegrafan meddelat om. Ryssarna själfva veta bäst, huru många gånger de officiella siffrorna öfver döda och sårade böra multipliceras. Det var inte bara i stadens utkanter, som de blodiga kravallerna ägde rum, utan på tre ställen utefter själfva Nevskij prospekt, bland annat vid Kazanska katedralen. Kejsaren befann sig under tiden i Tsarskoje Selo, men i betraktande af omständigheterna föreslogs det genast, att han skulle draga sig ännu längre bort, till Gatjina, där det är lättare att företa nödvändiga skyddsåtgärder.

I Petersburg försordes så allt flera symptom af storstråjk, och det var ett hemskt ögonblick, när det elektriska ljuset utefter hela Nevski prospekt släcknade och folket under panik flydde in på sidogatorna, medan fönstren till en massa bodar inslogos och ett anfall försöktes af de upphetsade stråjkande mot Stora bazaren, handelslifvets midtpunkt.

Staden antar för en tid ett hemskt och dödt utseende. Bodarna antingen alldeles stängda eller i hvarje fall med luckor för fönstren dag och natt. Militärpatruller öfverallt på gatorna. Här och där de strejkandes tjut, som går i en speciellt kuslig tonart . . . den som en gång hört det, glömmet det aldrig. Pri-set på en mängd lifsmedel stiger, brist på fotogén och ljus inträder. Man börjar stråjka vid järnvägen. Fabrikerne äro besatta af gendarmer natt och dag, och dessa sova ute på gårdarna, sittande på marken bredvid sina hästar med tygeln lindad kring ena handen, för att ögonblickligen kunna ingripa, om oroslågan blossar opp, alldeles som den vanliga brandkåren.

Den Putilovska fabriken, som plötsligt blifvit så ömtalad, är en af de största och äldsta i Petersburg; den grundades 1801 och sysselsätter vanligen i sina mekaniska verkstäder mer än 12,000 människor. Den

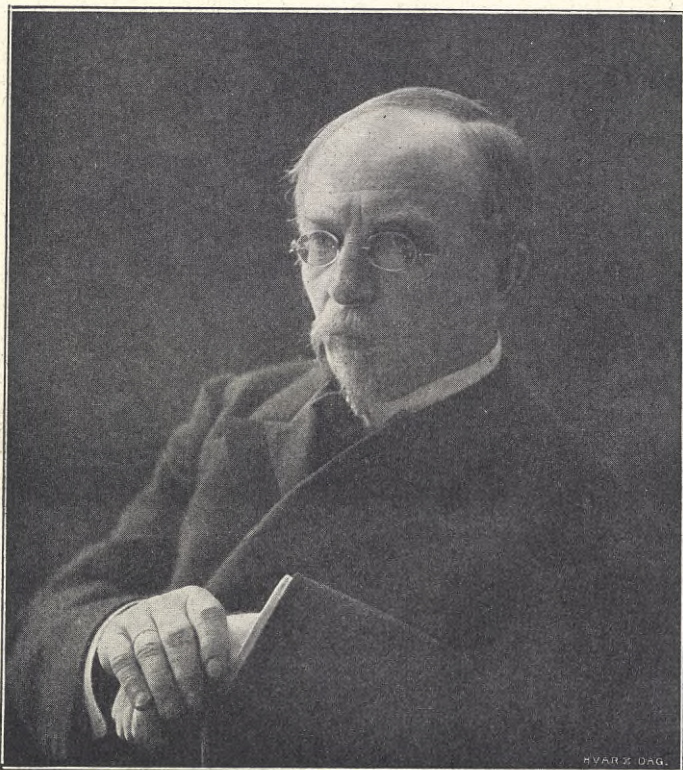
tillverkar alla slags järnvaror, ångpannor, rails, järnvägs-vagnar, kanoner, ammunition. Den har egen kyrka och skola samt eget sjukhus. En hel liten stad. Det sägs ha varit här, som Garochin fick inspirationen till den af mäktigt socialt patos burna novell, i hvilken han skildrar "döfnickarnas" ohyggliga tillvaro... så kallas de arbetare, som slå nitlar i ångpannorna och hvilkas hörsel och nerver småningom förpinas af det djäfvulska klockspel, som då uppkommer.

Så småningom har sträjken också nått tryckerierna. Ena dagen komma tidningarna ut i mindre format, andra dagen ser man inte alls till dem. Petersburg är utan annan präss än Posttidningen och ännu ett blad som är lika tråkigt. Det blir de vilda och hvarandra motsägande sensationsryktenas tid. Fader Gapon lär vara ihjälskjuten under en gatukravall. Maxim Gorkij ämnar sätta sig i spetsen för sträjkrörelsen, men hålles tills vidare häktad i Riga. Droskkuskarna lära tänka på att sträjka. Man tänker utnämna en generalguvernör öfver Petersburg med utomordentliga befogenheter. Man kommer allt mer under fund med att oroligheterna anstiftats af engelska och japanska agenter, som offrat otroliga summor för detta ändamål...

Till råga på olyckan ligger fader Johannes sjuk i Kronstadt. Annars kunde han kanske skriva en ny traktat och varna alla trogna för djäfvulens allt tydligare uppenbarade ränker. Han skulle nog kunna visa, hur fader Gapon bär alla de falska profeternas kännemärken, och hur den som följer honom måste följa honom i fördömsen. Nu blir det i stället den heliga synoden, som får göra sig till tolk för "kyrkans samvete". Men den vördnadsvärda korporationens i kyrklig kanslistil svarfvade fraser kunna omöjligt fånga ens så många själar som den berömda folkpredikantens väckelseord.

Oleg.

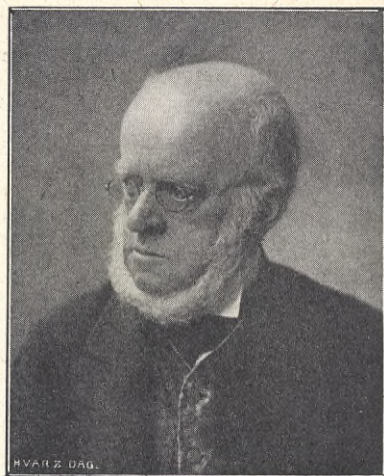
CHRISTIAN SINDING.

Efter porträtt.

ADOLF VON MENZEL. †

Den ur en fattig handtverkarfamilj utgångne, till hög ålder och höga värdigheter hunne tyske målaren Adolf v. Menzel har nyl. aflidit. Född i Breslau 1815 hade den lille originelle mannen att till en början trotsa sig fram genom ganska vidriga lefnadsomständigheter. Men snart gjorde han sig be-

ADOLF von MENZEL. †

märkt genom förträffligt utförda illustrationsarbeten och kom efter hand in på sin specialitet, Sans-Souci-maleriet. Med en fantasiens styrka, som vanligen icke beaktas hos denne stränge "realist", lefde han sig in i 1700-talets värld, och framtrollade för sina förtjusta landsmän bilder från deras stolta fordom. Äfven som verklighets- och nutidsskildrare åstadkom han så briljanta saker som "Valsverket".

Hufvudstaden kan inom den närmaste framtiden emotse en musikafton af alldeles ovanligt intresse, i det att den berömda norske kompositören Christian Sinding därstädes skall gifva en konsert. Detta tillfälle till personlig bekantskap med ett af samtidens bizarraste och originellaste musikgenier skall publiken säkert veta att ta i akt.

Vid konsertföreningens 5:te abonnemangskonsert i Musikaliska akademiens stora sal den 21 febr. anför Sinding själf sin D-molls-symfoni samt sin suite för violin och orkester, med herr Tor Aulin som solist.

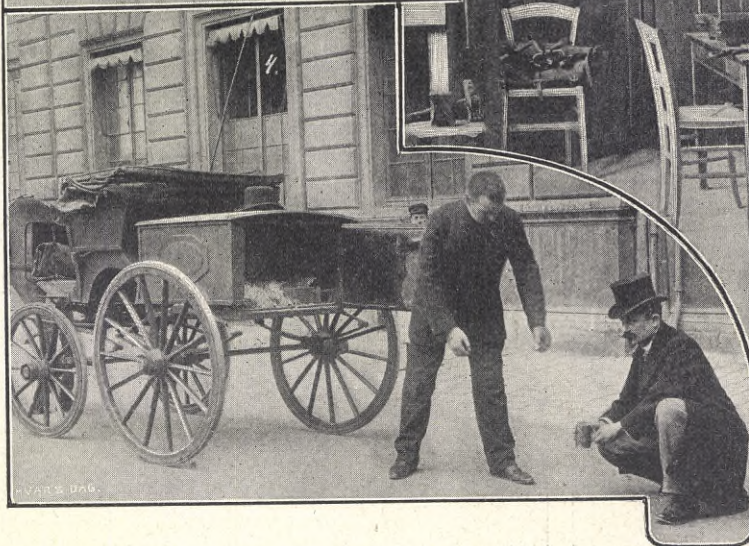
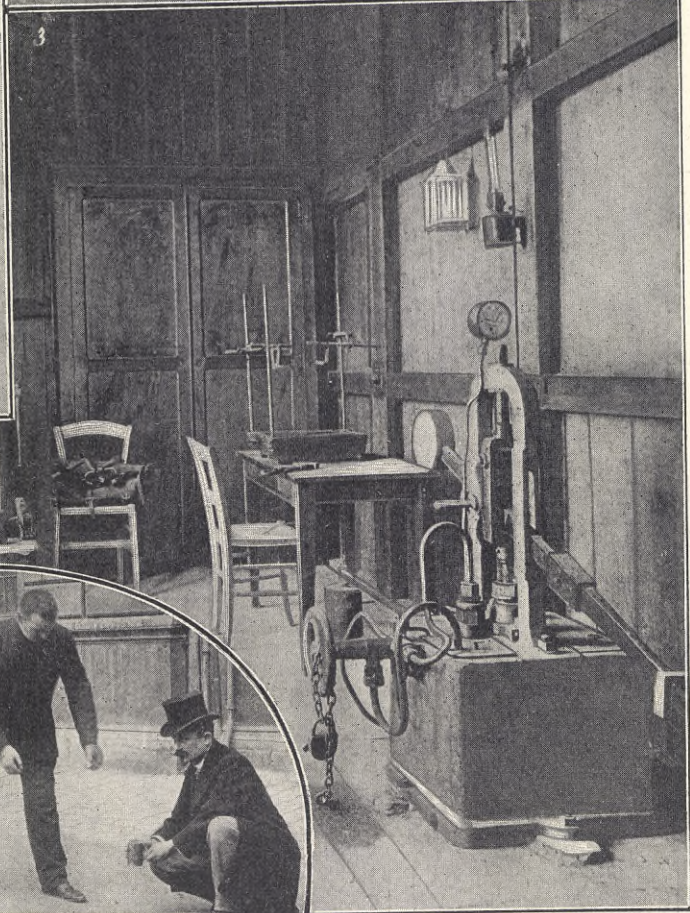
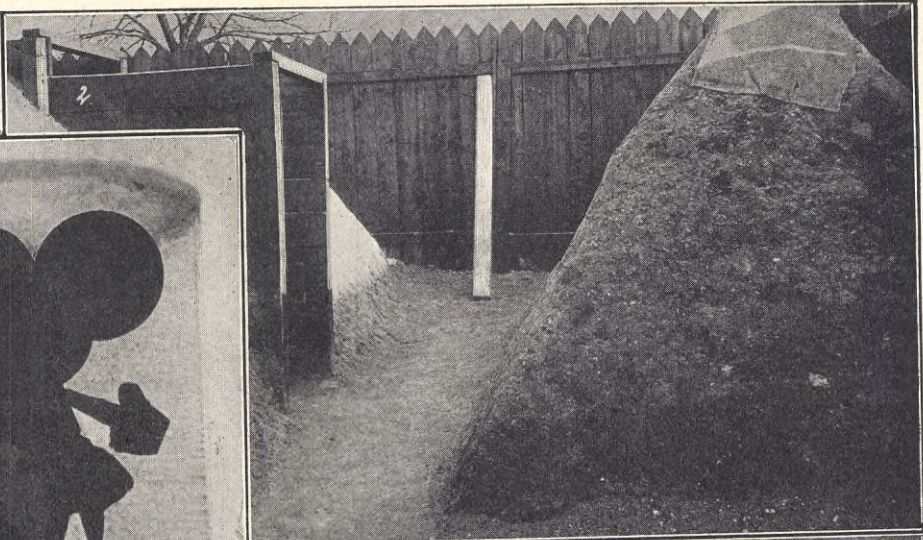
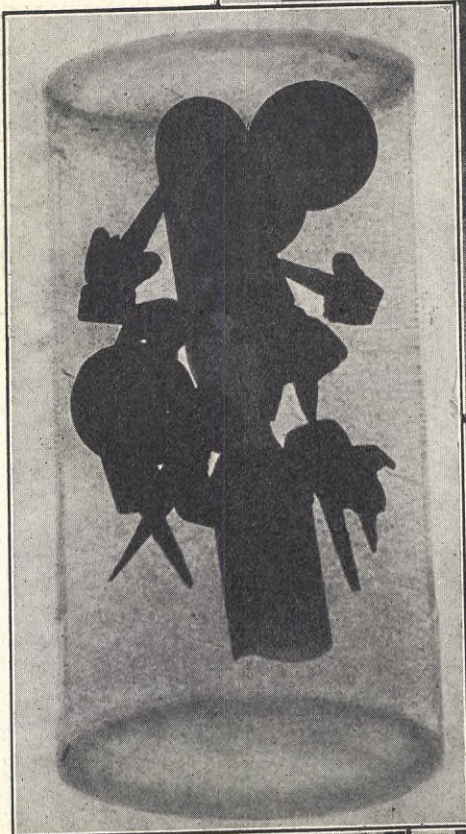
Christian Sinding föddes i den lilla norska staden Kongsberg den 11 jan. 1856. Sin egentliga musikaliska utbildning erhöill han under åren 74—77 som elev vid Leipzigs konservatorium. 1880 gaf han sig såsom innehafvare af ett kungligt stipendium åter utrikes och vistades för studier i Leipzig, München samt — hufvudsakligen — Berlin.

Sinding har vunnit namn både i Tyskland och Skandinavien genom sina i högsta grad personligt färgade kompositioner, hvilka alltid fyndigt gjorda, stundom lysa med nästan sökta färgsammanställningar, men också ofta nå ett stort mått af poesi och skönhet. Ur det höga opustale må särskildt framhållas: Kvintett, kvartett och konsert för klaver, kvintett och kvartett för stråkar, den ofvan nämnda, stora D-molls-symfonin för orkester (op. 21), violinkonsert i A-dur (op. 45), romanser för violin och piano, körverket *Til Molde* samt flere häften sånger och pianostycken.

Den frejdade komponisten hälsas säkerligen af alla välkommen till Sverige.

BOMB-SERVISEN I PARIS.

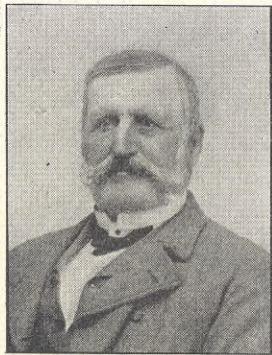
1. DET INRE AF EN
ICKE EXPLODERAD
BOMB RÖNTGEN-
FOTOGAFERAD.

2. DEN FRANSKA POLISENS FÖRSIKTIGHETSMÅTT VID UNDERSÖKANDET AF DE BOMBER, HVILKA ALLT SOM OFTAST BLI FUNNNA PÅ OFFENTLIGA PLATSER: Ingång till den utanför stadens murar belägna kassefatt, där bomben öppnas och oskadliggöres.

3. DET INRE AF KASSEMATTEN-LABORATORIET.

4. MUNICIPAL-LABORATORIETS SPECIELLA BOMBKÄRRA, i hvilken de farliga pjäserna under iakttagande af alla försiktighetsmått afhämtas. Staden aflönar 6 kemister, hvilka tjänstgöra alternativt hvar sin vecka och hvilkas skyldighet det är att taga upp helvetesmaskinerna och placera dem i kärran. En sysselsättning som i många fall är en sinekur och i många fall, då bombskämtare roa sig med att skrämna folk med konfettiaskar o. d. är mycket ofarlig, men som emellanåt är så mycket riskablare.

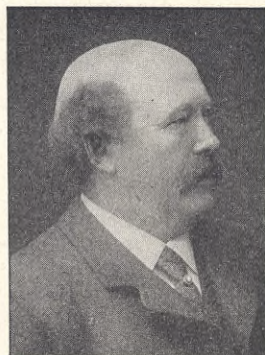
W. C. OLIVECREUTZ.

85 år fylde den 8 febr. v. häradshödingen Wilhelm Casimir Olivecreutz å Öfrarp (Eifb. l.) Stud. ex. 38, ausk. i Göta höfrätt 43, v. häradshöding 46. Led. af dir. f. Eifb. låns hypoteksför. 50, dess ordf. 68-69. F. d. led. af riksdagens A. k.

O. MARTINSON.

Kontraktsposten, kyrkoherden Olof Martinson, fylde den 6 febr. 70 år. Stud. ex. 56, prästvigd 59, kyrkoherde i Brattfors (Karlst. st.) 69, kontraktspost 02.

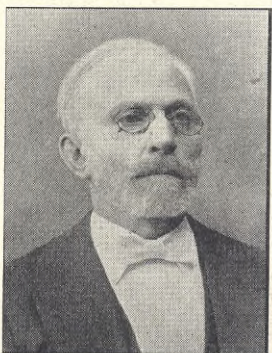
F. O. PETERSSON.

Den 5 februari fylde byggmästaren Frans Oscar Petersson i Göteborg 60 år. Ledamot af stadsfullmäktige innehar P. ett flertal kommunala uppdrag.

S. E. G. AGARDH.

Reg.-int. Sten Emil Georg Agardh fylde d. 19 jan. 55 år. Alg. ex. fr. Tekn. Inst. Sthlm 71, afg. ex. fr. Tekn. Hösk. facksk. f. väg- & vattbyggn.-konst 81, ing. v. stat. järnv.-byggn. 72-82, reg.-intend. ex. 84, reg.-int. v. Litreg.-hus. 88. Led. af byggnadsn. i Örebro o. sed. 99 dess ordf. Stadsfullmäktigt sedan 99.

A. G. LIDMAN

75 år fylde den 2 februari förre handlanden i Karlstad, A. G. Lidman, en af stadens mera anlitade kommunalmän. Under 30 år ledamot af fattigvårdsstyrelsen.

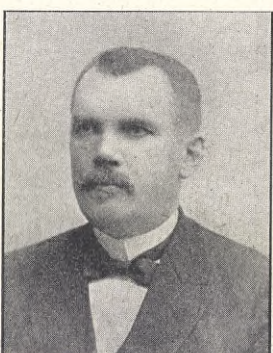
C. A. ALEXANDERSON.

60 år fylde d. 10 febr. bruksäg. v. häradsh. Carl Abraham Alexanderson i Sthlm. V. häradsh. 71, disp. 73-83 f. Surahammars bruk, alltså led. o. sed. ett par år styr. ordf. Ord. o. verkst. dir. i styr. f. mell. Söderm. järnv. kassadir. i Strömsh. N. Kanalbol. Riksdagsm., landtingsm., stadsfullm. i Sthlm m. m.

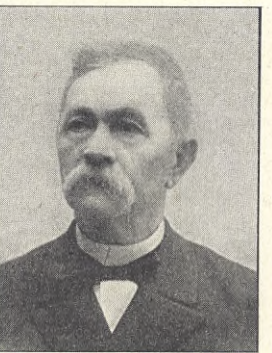
F. J. ZETHRIN.

Bankdirektör Fredrik Joel Zethrin i Jönköping fylde den 6 febr. 55 år. Sedan 83 verkställande direktör i Smålands Enskilda Bank; stadsfullmäktigt, ledamot i hamndirektionen i Jönköping.

C. G. G. THEORIN.

Förste provinsialläkaren, med. lic. Claes Georg Gustaf Theorin fylde den 7 febr. 50 år. Studentexamen 75, lasarettsläkare i Ljungby 84, provinsialläkare i Ljungby distrikt 86, förste provinsialläkare i Kristianstads län sedan 97.

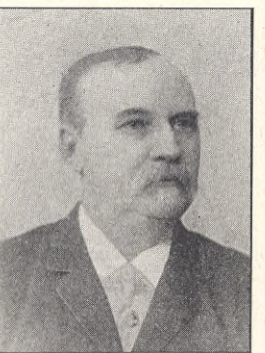
P. R. BILLMANSON.

T. f. rektor Per Richard Billman-son i Nora fylde den 6 febr. 70 år. Ordförande i styrelsen för Nora Elementarskola för flickor sedan 85.

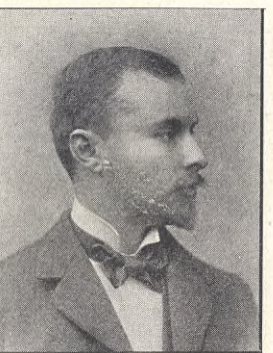
P. E. WERMING.

65 år fylde den 10 febr. byggmästaren i Stockholm Per Emanuel Werming. Genomgått st. dierna i arkitektur- och byggnadskonst vid Fria konsternas Akademi åren 62 till och med 67. Antagen i Stockholms stads tjänst 75 samt till stadsbyggmästare i Stockholm 79.

G. A. NYRÉN.

Lärov.-adj. fil. kand. Gustaf Alfred Nyren i Sthlm fylde den 24 jan. 60 år. Lär. vid Högre Latinläroverket å Norrmalm, sedan dess invigning 80; handled. af lärarekand. vid profärsinstitutet där under samma tid. Adjunkt 92.

M. W. RHEDIN.

Chefdisponenten för Martin stora glasbruk (Eifb. län) Surtin Werner Rhedin, fylde den 12 febr. 40 år. Synnerligen intresserad och anlitad i kommunala värf, är R. speciellt verksam för folkskoleundervisningen och den allmänna folkupplysningen i orten.

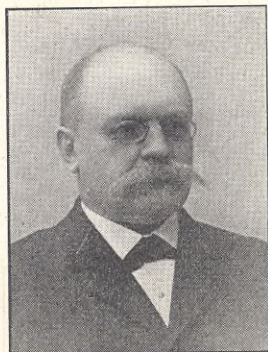

PORTRÄTTGALLERI

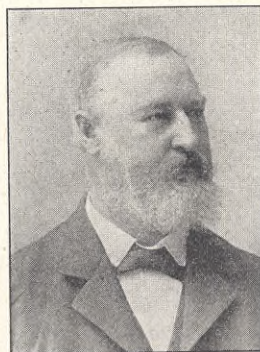
C. M. STENBORG.

Kyrkoherden Carl Michaël Stenborg, fyllde den 22 jan. 65 år. Prästvigd 63, kyrkoherde i Gellivare 70, i Hietaniemi 78, i Föllinge (Hernösands stift) sedan 90.

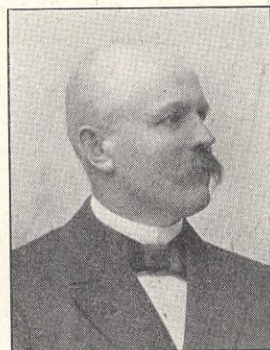
P. THYSELIUS.

65 år fyllde d. 9 febr. kanslisekretären Pehr Thyselius i Stockholm. Stud. 69, ex. till ämbetsverken i Uppsala 73. Tjänstgj. 74—76 hos landtdomare och utnäm. s. å till v. häradshöfd., e. o. kanslist i civildep. 76, kanslisekr. 95. Kanslist i järnkontoret 96 och 1902 notarie och ombudsman därstädes.

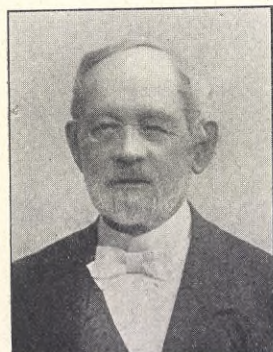
A. ÖSTERBERG.

Fabrikören i Örebro, August Österberg, fyllde den 30 januari 60 år. F. d. stadsfullmäktige. led. af fattigvårdsstyrelsen m. m.

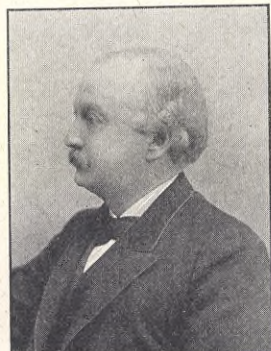
O. KLOCKHOFF.

Lektor Oscar Klockhoff i Linköping fyllde den 6 februari 55 år. F. d. docent, har K. utgivit arbeten i nord. filologi. Sekreterare i Östergötlands fornminnesförening samt intendent för Östergötlands museum.

C. L. REUTERSKIÖLD. †

Den 10 febr. afl. kab.-kamm.-herren Carl Leonard Reuterskiöld vid 88 års ålder. F. på Rånäs, stud. ex. 29, jur. fil. ex. 35, off. ex. 36, kammarherre 37, afsked ur krigstj. 41. Kab.-kamm.-herre 50. Sedan 94 disp. för Gilmo bruk. Led. af riksdagens Första kamm. 72—81, af Landtbruksakademien sedan 73.

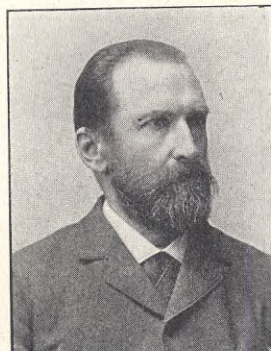
H. A. UGGLÅ. †

F. hofrättsrådet Hjalmar August Ugglå aflad den 9 febr. i Jönköping. Född 30 i Slaka (Österg. l.), stud.-ex. 49, v. häradshöfding 57, fiskal i G. H. 65, assessor 67, hofrättsråd 85, afsked 1900.

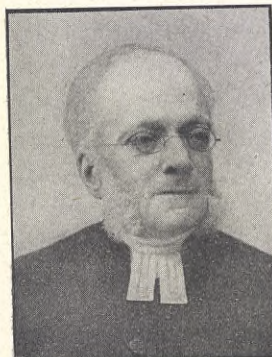
W. DENNINGHOFF. †

Grosshandlaren i Göteborg Wilhelm Denninghoff aflad den 7 febr. vid 73 års ålder. F. i Westfalen; flyttade 54 till Sverige där han sedan 73 drivit den betydande järnmanufakturaffär som bär hans namn.

A. LINDGREN. †

Den 8 febr. aflad i Sthlm musikskriftställaren Adolf Lindgren, f. 46. L. hade sed. 74 varit Aftonbl. musikrecensent. Stud. i Uppsala 63, fil. kand. 64. Egnade sig sedan 75 utes. åt musikkritiska o. litterära arbeten. Synnerl. framst. genom djupa kunskaper på musikens område. *

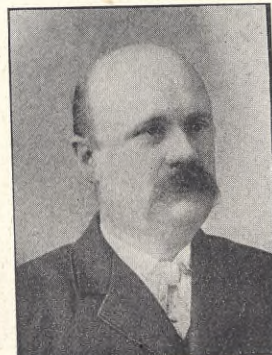
N. J. K. EFVERGREN. †

Den 31 jan. aflad kyrkoherden Nils Johan Kristian Efvergren. Född 26 i Harlösa (Lunds stift), stud.-ex. 45, prästvigd 51, kyrkoherde i Järftåsa 70, i Tuna sedan 89.

O. A. HERTZMAN. †

Grosshandlaren i Göteborg Oscar Anders Hertzman aflad den 7 febr. vid 67 års ålder.

J. G. HELIN. †

Den 24 jan. aflad i Luleå boktryckaren Johan Gustaf Helin vid 53 års ålder. Verksam i ett flertal norrländska tidningsföretag, var H. mycket anlitad i det offentliga: led. af stadsfullmäktige, skoloråd, fattigvårdsstyr., tekniska skolan m. m.

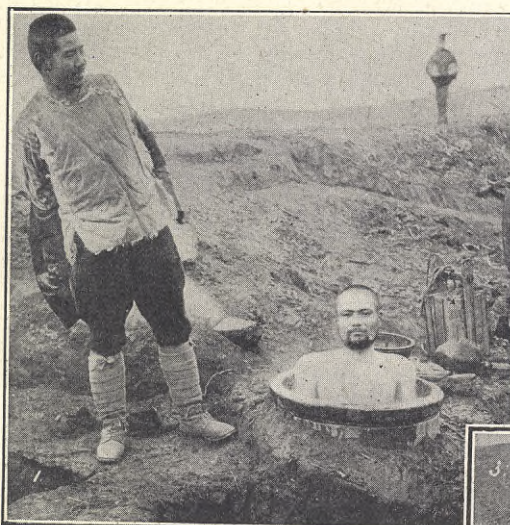
C. M. von GEGERFELT. †

Kaptenen vid Vendes artillerireg. Carl Magnusson von Gegerfelt aflad den 31 jan. vid 50 års ålder.

SENASTE BILDER FRÅN KRIGSSKÅDEPLATSEN.
EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

GENERALERNA KUROPATKIN (1) OCH LINEVITSJ (2) SAMMANTRÄFFA I MUKDEN.

1. MORGONBAD I JAPANERNAS LAGER.

2. VID SHA-HO: Japanska skyttar med kosackspjårare vid synranden på kornet. Bakom bombfria tillflyktsorter.

3. JAPANSKT FÄLTKÖK.

Med eller mot sin vilja torde de maktägande i Ryssland nu inom ganska kort tid tvingas till fred, detta icke minst af händelserna inom sitt eget land. Icke nog med att underrättelserna från krigsskådeplatsen stadigt äro ogynnsamma, i denna stund ogynnsammare än någonsin, ty villervallan i krigsledningen synes ha nått sin höjdpunkt — inom landet råder ju nästan också belägringstillstånd. Och talar nu det senaste ryktet sannt, äro nu också hungersnöd, kolera och sibirisk påst i flere provinser att anteckna till de föregående olyckorna. Och allt detta blott för de stores intrigspe! Stackars de små!

I HVAR 8 DAGS den 25 dec. 1904 utlysta priståflan för utmärkta svenska originalromaner, är det utfästa prisbeloppet

Kr. 6,000 (Sextusen).

Täflingstiden utgår den 15 aug. 1905. Alla våra skriftställare inbjudas att deltaga.

Till HVAR 8 DAGS läsare!

På grund af den ovanligt stora tillströmningen af illustr. nyhetsmaterial har det varit oss omöjligt att i veckans nummer bereda plats för någon berättelse. I stället kommer med nästa nummer en särskild berättelsebitaga att följa, omfattande forts. och slut af den i våra senaste nummer pågående novellen "Edvin As och lilla Lizzie Swan".